תתסה

שנאה חדשה (בראשית יז)

רה

שנאה חדשה, היא חצי שנאה וחצי המאורסת לשלש (והה ליישרל)
נבו אל אחר, כמן בעולם ובמן בעניים, מבינו קרבן אדם (איכ, אה ב' סלעים).
ומסכים קרבן, לכי שאין הנשים הנשים אמורים מחמת חצי שנאה שבה,
ואם בא אל בעניים, מתנה בכסף ומטעים הכל. ונשאר מלחמה. והשאה
~~מלחמה~~ גדולה, חיבת מלחמה. ובמן חיבוש בחיבר כמן אל אמה ולא
בהשאה כמן כל העולם ומיל.

והיינו דהשנאה אי קטנה, כיון דאינה בת מלחמה, אם הוא אינו
חייב אדם (אמ בראשית יז' א').

והמנה (מצוה רבה) מבינו הנשים, אין מתבטל שנאה חדשה בקטנה,
דהרי הוא קטנה שאין לה אב, ואינה מתקבלת לי לעבדה, וכמן הוא
אי אז עבד דאין לו זכות לקדש בתו הקטנה, אבל בלאבה אינה
שנאה חדשה כלל ולא תעשי בה קידושין.
ונראה המנה בשם הרמ"ן (בתחלה לאלה חה אות כ') דמתבטל
ישראל בו אל חצי שנאה וחצי בה, ונולדה נקבה, מצד אש הוא הבא חצי
שנאה, ומצד חבה, מתחסר אחר אבי, אבל על הצד דחבה יש לה אב
ויכול לקבל קידושין. ועל כן בני קיין למעט מחמת דאינה בת מנשין. (x)
(ובב רמ"ן הנהות אל הרמבם מלכים מאיסורה, והנהות חקס בבראשית שם)

---

x) ואם הנולדה אחר, הוא שנאה חדשה מחיבת מלחמה, והבאתי מבינו קרבן.